

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (desiata komora)

z 28. marca 2019*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Životné prostredie – Smernica 2008/98/ES a rozhodnutie 2000/532/ES – Odpady – Klasifikácia odpadov ako nebezpečných odpadov – Odpady, ktorým možno priradiť kódy určené pre nebezpečné odpady aj kódy určené pre odpady, ktorý nie sú nebezpečné“

V spojených veciach C-487/17 až C-489/17,

ktorých predmetom sú návrhy na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podané rozhodnutiami Corte suprema di cassazione (Kasačný súd, Taliansko) z 21. júla 2017 a doručené Súdnemu dvoru 10. augusta 2017, ktoré súvisia s trestnými konaniami proti

Alfonsovi Verlezzaovi,

Riccardovi Traversemu,

Irene Coccoovej,

Francescovi Randoovi,

Carmeline Scaglioneovej,

Francescovi Rizzimu,

Antoniovii Giulianovi,

Enricovi Giulianovi,

Refecta Srl,

E. Giovi Srl,

Vetreco Srl,

SE.IN Srl (C-487/17),

Carmeline Scaglioneovej (C-488/17),

MAD Srl (C-489/17),

za účasti:

Procuratore della Repubblica presso il Tribunale di Roma,

* Jazyk konania: taliančina.

Procuratore generale della Repubblica presso la Corte suprema di cassazione,

SÚDNY DVOR (desiata komora)

v zložení: predseda K. Lenaerts, vykonávajúci funkciu predsedu desiatej komory, sudcovia F. Biltgen (spravodajca) a E. Levits,

generálny advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

tajomník: R. Schiano, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 6. septembra 2018,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- A. Verlezza, v zastúpení: V. Spigarelli, avvocato,
- F. Rando, v zastúpení: F. Giampietro, avvocato,
- E. a A. Giuliano, v zastúpení: L. Imperato, avvocato,
- E. Giovi Srl, v zastúpení: F. Pugliese a L. Giampietro, avvocatessa,
- Vetreco Srl, v zastúpení: G. Sciacchitano, avvocato,
- MAD Srl, v zastúpení: R. Mastroianni, F. Lettera a M. Pizzutelli, avvocati,
- Procuratore della Repubblica presso il Tribunale di Roma, v zastúpení: G. Pignatone a A. Galanti, splnomocnení zástupcovia,
- talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci G. Palatiello, avvocato dello Stato,
- Európska komisia, v zastúpení: G. Gattinara, F. Thiran a E. Sanfrutos Cano, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 15. novembra 2018,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrhy na začatie prejudiciálneho konania sa týkajú výkladu článku 4 ods. 2 a prílohy III smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES z 19. novembra 2008 o odpade a o zrušení určitých smerníc (Ú. v. EÚ L 312, 2008, s. 3), zmenenej nariadením Komisie (EÚ) č. 1357/2014 z 18. decembra 2014 (Ú. v. EÚ L 365, 2014, s. 89) (ďalej len „smernica 2008/98“), ako aj časti prílohy, nazvanej „Posúdenie a klasifikácia“, bodu 2 rozhodnutia Komisie 2000/532/ES z 3. mája 2000 nahradzujúceho rozhodnutie 94/3/ES, ktorým sa vydáva zoznam odpadov podľa článku 1 písm. a) smernice Rady 75/442/EHS o odpadoch, a rozhodnutie Rady 94/904/ES, ktorým sa vydáva zoznam nebezpečných odpadov podľa článku 1 ods. 4 smernice Rady 91/689/EHS o nebezpečných odpadoch (Ú. v. ES L 226, 2000, s. 3; Mim., vyd. 15/005, s. 151), zmeneného rozhodnutím Komisie 2014/955/EÚ z 18. decembra 2014 (Ú. v. EÚ L 370, 2014, s. 44) (ďalej len „rozhodnutie 2000/532“).

- 2 Tieto návrhy boli podané v rámci trestných konaní, ktoré sú vedené voči obvineným Alfonsovi Verlezzaovi, Riccardovi Traversemu, Irene Coccoovej, Francescovi Randoovi, Carmeline Scaglioneovej, Francescovi Rizzimu, Antoniovi Giulianovi a Enricovi Giulianovi, Refecta Srl, E. Giovi Srl, Vetreco Srl, SE.IN Srl (vec C-487/17), Carmeline Scaglioneovej (vec C-488/17) a MAD Srl (vec C-489/17) pre trestné činy týkajúce sa neoprávneného nakladania s odpadmi.

Právna úprava

Právo Únie

- 3 Smernica 2008/98 vo svojom odôvodnení 14 stanovuje:

„Zaradenie odpadu medzi nebezpečný odpad by sa malo zakladať okrem iného na právnych predpisoch Spoločenstva o chemikáliách, najmä o zaradení prípravkov medzi nebezpečné prípravky vrátane limitných hodnôt koncentrácie, ktoré sa použili na tento účel. Nebezpečný odpad by mal byť regulovaný podľa prísnych špecifikácií s cieľom pokiaľ možno zabrániť možným negatívnym vplyvom na životné prostredie a zdravie ľudí spôsobeným nevhodným hospodárením, alebo ich obmedziť. Navyše je potrebné ponechať systém, podľa ktorého sa klasifikujú odpady a nebezpečný odpad v súlade so zoznamom druhov odpadu ustanoveným rozhodnutím... 2000/532..., aby sa podporila harmonizovaná klasifikácia odpadov a zabezpečilo sa harmonizované určovanie nebezpečného odpadu v Spoločenstve.“

- 4 Článok 3 smernice 2008/98 obsahuje tieto definície:

„1. ‚odpad‘ je každá látka alebo vec, ktorej sa držiteľ zbavuje, chce sa jej zbaviť, alebo je povinný sa jej zbaviť;

2. ‚nebezpečný odpad‘ je odpad, ktorý má jednu alebo viac nebezpečných vlastností uvedených v prílohe III;

...

6. ‚držiteľ odpadu‘ je pôvodca odpadu alebo fyzická osoba alebo právnická osoba, u ktorej sa odpad nachádza;

7. ‚obchodník‘ je každý podnik, ktorý koná ako príkazca pri kúpe a následnom predaji odpadu, vrátane takých obchodníkov, ktorí tento odpad nemajú fyzicky v držbe;

8. ‚sprostredkovateľ‘ je každý podnik, ktorý organizuje zhodnocovanie alebo zneškodňovanie odpadu v mene iných osôb, vrátane takých sprostredkovateľov, ktorí tento odpad nemajú fyzicky v držbe;

9. ‚nakladanie s odpadom‘ je zber, preprava, zhodnocovanie a zneškodňovanie odpadu vrátane dohľadu nad takýmito činnosťami a nasledujúcej starostlivosti o miesta zneškodňovania a zahŕňa konanie vo funkcii obchodníka alebo sprostredkovateľa;

10. ‚zber‘ je zhromažďovanie odpadu vrátane predbežného triedenia a dočasného uloženia odpadu na účely prepravy do zariadenia na spracovanie odpadov;

...“

5 Článok 4 ods. 2 tretí pododsek tejto smernice stanovuje:

„Členské štáty zohľadnia všeobecné zásady ochrany životného prostredia, ako sú zásada obozretnosti a zásada trvalej udržateľnosti, technickú uskutočniteľnosť a ekonomickú životaschopnosť, ochranu zdrojov, ako aj celkové vplyvy na životné prostredie a zdravie ľudí a hospodárske a sociálne vplyvy v súlade s článkami 1 a 13.“

6 Článok 7 tejto smernice s názvom „Zoznam odpadov“ stanovuje:

„1. Opatrenia zamerané na zmenu a doplnenie nepodstatných prvkov tejto smernice, týkajúce sa aktualizácie zoznamu odpadov ustanoveného rozhodnutím 2000/532/ES, sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 39 ods. 2 Zoznam odpadov zahŕňa nebezpečný odpad a zohľadňuje pôvod a zloženie odpadu a v potrebných prípadoch i limitné hodnoty koncentrácie nebezpečných látok. Zoznam odpadov je záväzný z hľadiska určenia odpadu, ktorý sa má považovať za nebezpečný odpad. Zahrnutie látky alebo veci do zoznamu neznamená, že je odpadom za každých okolností. Látka alebo vec sa považuje za odpad, iba ak zodpovedá vymedzeniu pojmu v článku 3 bode 1.

2. Členský štát môže považovať odpad za nebezpečný odpad, i keď sa na zozname odpadov neuvádza ako nebezpečný, ak má jednu alebo viaceré vlastnosti uvedené v prílohe III. Členský štát bezodkladne oznámi Komisii akékoľvek takéto prípady. Zaznamená ich v správe ustanovenej v článku 37 ods. 1 a poskytne jej všetky príslušné informácie. Na základe prijatých oznámení sa zoznam preskúma, aby sa rozhodlo o jeho úprave.

3. Ak členský štát môže predložiť dôkaz, že konkrétny odpad, ktorý je uvedený na zozname ako nebezpečný, nemá žiadnu z vlastností uvedených v prílohe III, môže považovať tento odpad za odpad, ktorý nie je nebezpečný. Členský štát bezodkladne oznámi Komisii akékoľvek takéto prípady a poskytne jej potrebné dôkazy. Na základe prijatých oznámení sa zoznam preskúma, aby sa rozhodlo o jeho úprave.

4. Zmena klasifikácie nebezpečného odpadu na odpad, ktorý nie je nebezpečný, sa nesmie dosiahnuť riedením ani zmiešaním odpadu s cieľom znížiť pôvodnú koncentráciu znečisťujúcich látok na úroveň, ktorá je nižšia ako hranica na označenie odpadu za nebezpečný.

...

6. Členské štáty môžu za odpad, ktorý nie je klasifikovaný ako nebezpečný, považovať odpad, ktorý je v súlade so zoznam[om] uvedeným v odseku 1.

...“

7 V prílohe III k smernici 2008/98/ES sa uvádza zoznam rôznych vlastností odpadu, pre ktoré sa odpad považuje za nebezpečný. V súvislosti s „testovacími metódami“ uvedená príloha uvádza:

„Metódy, ktoré sa majú používať, sa uvádzajú v nariadení Komisie (ES) č. 440/2008 [z 30. mája 2008, ktorým sa ustanovujú testovacie metódy podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemických látok (REACH) (Ú. v. EÚ L 142, 2008, s. 1) a iných príslušných dokumentoch [Európskeho výboru pre normalizáciu (CEN)] alebo v iných medzinárodne uznávaných testovacích metódach a usmerneniach.“

8 Podľa znenia časti prílohy, nazvanej „Posúdenie a klasifikácia“, rozhodnutia 2000/532:

„1. Posúdenie nebezpečných vlastností odpadu

Pri posudzovaní nebezpečných vlastností odpadov sa uplatňujú kritériá stanovené v prílohe III k smernici 2008/98/ES. Pri posudzovaní nebezpečných vlastností HP 4, HP 6 a HP 8 sa uplatňujú medzné hodnoty pre jednotlivé látky, ako sa uvádza v prílohe III k smernici 2008/98/ES. V prípade, že sa látka v odpade vyskytuje pod úrovňou svojej medznej hodnoty, nesmie sa zahrnúť do výpočtu prahovej hodnoty. V prípade posúdenia nebezpečnej vlastnosti odpadu na základe testu, ako aj pomocou koncentrácií nebezpečných látok, ako sa uvádza v prílohe III k smernici 2008/98/ES, majú prednosť výsledky testu.

2. Klasifikácia odpadu ako nebezpečného odpadu

Každý odpad, ktorý je v zozname odpadov označený hviezdíčkou (*), sa považuje za nebezpečný odpad podľa smernice 2008/98/ES, pokiaľ sa neuplatňuje článok 20 danej smernice.

Na odpad, ktorému možno priradiť kódy nebezpečného odpadu, prípadne odpadu, ktorý nie je nebezpečný, sa vzťahujú tieto požiadavky:

- Zápis do harmonizovaného zoznamu odpadov označených ako nebezpečný odpad s uvedením osobitného alebo všeobecného odkazu na „nebezpečné látky“ je vhodné urobiť jedine v prípade odpadu obsahujúceho príslušné nebezpečné látky, ktoré spôsobujú, že odpad vykazuje jednu alebo viacero nebezpečných vlastností HP 1 až HP 8 a/alebo HP 10 až HP 15, ako sa uvádza v prílohe III k smernici 2008/98/ES. Posúdenie nebezpečnej vlastnosti HP 9 „infekčné“ sa vykonáva podľa príslušných právnych predpisov alebo referenčných dokumentov existujúcich v členských štátoch.
- Nebezpečná vlastnosť sa môže posudzovať na základe koncentrácie látok v odpade, ako sa uvádza v prílohe III k smernici 2008/98/ES, alebo ak sa v nariadení (ES) č. 1272/2008 nestanovuje inak, na základe vykonania testu v súlade s nariadením (ES) č. 440/2008 alebo inými medzinárodné uznávanými testovacími metódami a usmerneniami s prihliadnutím na článok 7 nariadenia (ES) č. 1272/2008, pokiaľ ide o testovanie na zvieratách a ľuďoch.

...“

- 9 V odôvodnení 2 nariadenia č. 1357/2014 sa uvádza:

„V smernici 2008/98/ES sa uvádza, že pri klasifikácii odpadu ako nebezpečného odpadu by sa okrem iného malo vychádzať aj z právnych predpisov Únie o chemikáliách, najmä pokiaľ ide o klasifikáciu prípravkov ako nebezpečných prípravkov vrátane limitných hodnôt koncentrácie používaných na tento účel. Navyše je potrebné ponechať systém, podľa ktorého sa klasifikuje odpad a nebezpečný odpad v súlade so zoznamom druhov odpadu, ako sa naposledy ustanovuje v rozhodnutí Komisie 2000/532/ES... s cieľom podporiť harmonizovanú klasifikáciu odpadov a zabezpečiť harmonizované určovanie nebezpečného odpadu v Únii.“

Talianske právo

- 10 Podľa údajov vnútroštátneho súdu sa základné ustanovenia v oblasti odpadov aktuálne uvádzajú v legislatívnom dekréte č. 152 z 3. apríla 2006 (riadna príloha ku GURI č. 88 zo 14. apríla 2006, ďalej len „legislatívny dekrét č. 152/2006“). Konkrétne článok 184 tohto dekrétu upravuje klasifikáciu odpadov, pričom ich podľa ich pôvodu rozlišuje na komunálny odpad a osobitný odpad, ktoré zase môžu byť podľa ich nebezpečných vlastností rozlíšené na nebezpečný odpad a odpad, ktorý nie je nebezpečný. Tento článok 184 bol viackrát zmenený.

- 11 Pôvodne uvedený článok vo svojom odseku 4 stanovoval, že prostredníctvom prijatia medzirezortného dekrétu sa vypracuje zoznam odpadov podľa rôznych ustanovení práva Únie, najmä rozhodnutia 2000/532, spresňujúc, že až do prijatia tohto dekrétu sa budú uplatňovať ustanovenia usmernenia ministra pre životné prostredie a ochranu územia z 9. apríla 2002, ktoré sa nachádzali v prílohe D legislatívneho dekrétu č. 152/2006. Okrem toho ten istý článok kvalifikoval ako nebezpečné odpady iné než komunálne, ktoré boli na tento účel ako také výslovne spresnené prostredníctvom hviezdičky v zozname uvedenom v tejto prílohe D.
- 12 Zákon č. 116 z 11. augusta 2014 (riadna príloha ku GURI č. 192, z 20. augusta 2014, ďalej len „zákon č. 116/2014“), ktorý po doplnení zmenil zákonný dekrét č. 91 z 24. júna 2014 na zákon, zmenil prílohu D legislatívneho dekrétu č. 152/2006 zavedením týchto ustanovení:

„1. Klasifikáciu odpadov vykoná pôvodca, ktorý im prideli príslušný kód EKO [európsky katalóg odpadov] podľa ustanovení uvedených v rozhodnutí [2000/532].

2. Pokiaľ je odpad zaradený pod kód EKO ako ‚absolútne‘ nebezpečný odpad, je nebezpečný bez ďalšieho spresnenia. Nebezpečné vlastnosti definované pod H 1 až H 15, ktoré odpad má, musia byť určené na účely nakladania s týmto odpadom.

3. Pokiaľ je odpad zaradený pod kód EKO ako odpad, ktorý nie je ‚absolútne‘ nebezpečný, nie je nebezpečný bez ďalšieho spresnenia.

4. Ak sa odpad klasifikuje prostredníctvom zrkadlových kódov, jedným pre nebezpečný a jedným pre nie nebezpečný, je na určenie toho, či je dotknutý odpad nebezpečný alebo nie, potrebné určiť nebezpečné vlastnosti, ktorými sa vyznačuje. Na účely identifikácie nebezpečných vlastností, ktorými sa môže odpad vyznačovať, je potrebné uskutočniť tieto preskúmania: a) zistiť, aké zlúčeniny sú v odpade prítomné, a to prostredníctvom: informačného listu pôvodcu odpadu; znalosti chemického procesu; odberu vzoriek a analýzy odpadu; b) určiť riziká súvisiace s týmito zlúčeninami, a to prostredníctvom: právnych predpisov Únie o označovaní nebezpečných látok a prípravkov; európskych a medzinárodných informačných zdrojov; bezpečnostného listu výrobkov, z ktorých odpad pochádza; c) stanoviť, či koncentrácie prítomných zlúčenín vedú k tomu, že odpad sa vyznačuje nebezpečnými vlastnosťami, a to prostredníctvom porovnania koncentrácií zistených na základe chemickej analýzy s hraničnou hodnotou pre špecifické rizikové vety daných zložiek, alebo vykonania testov na určenie, či sa dotknutý odpad vyznačuje určitými nebezpečnými vlastnosťami.

5. Ak chemické analýzy odhalia zlúčeniny odpadu bez ďalšieho spresnenia a ak konkrétne zlúčeniny, z ktorých sa dotknutý odpad skladá, nie sú známe, na účely identifikácie nebezpečných vlastností odpadu je v súlade so zásadou obozretnosti potrebné zohľadniť najnebezpečnejšie zlúčeniny.

6. V prípade, že látky prítomné v dotknutom odpade nie sú známe alebo sa neurčili spôsobom uvedeným v predchádzajúcich odsekoch, alebo ak nebezpečné vlastnosti nemožno určiť, odpad sa klasifikuje ako nebezpečný.

7. Klasifikácia sa v každom prípade vykoná predtým, než sa odpad vzdiali z miesta vzniku.“

Spory vo veciach samých a prejudiciálne otázky

- 13 Návrhy na začatie prejudiciálneho konania boli podané v rámci troch vecí súvisiacich s trestnými konaniami začatými proti približne tridsiatim páchateľom obvineným z trestných činov týkajúcich sa neoprávneného nakladania s odpadmi.

- 14 Z návrhov na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že uvedení páchatelia v ich postavení správcov skládok, spoločností vytvárajúcich odpad a vykonávajúcich zber odpadov, ako aj spoločností poverených vykonaním chemických analýz odpadu, sú podozriví z toho, že v rozpore s článkom 260 legislatívneho dekrétu č. 152/2006, vykonávali nepovolené obchodovanie s odpadmi. Vytýka sa im, že v súvislosti s odpadmi, ktorým bolo možné prideliť buď kódy zodpovedajúce nebezpečným odpadom alebo kódy zodpovedajúce nie nebezpečným odpadom (ďalej len „zrkadlové kódy“), nakladali s týmito odpadmi ako s nie nebezpečnými odpadmi. Na základe nevyčerpávajúcich a čiastkových chemických analýz pridelili týmto odpadom kódy zodpovedajúce nie nebezpečným odpadom a následne ich spracovali na skládkach pre nie nebezpečný odpad.
- 15 V tomto kontexte Giudice per le indagini preliminari del Tribunale di Roma (vyšetrojúci sudca pre prípravné konanie pri prvostupňovom súde Rím, Taliansko) nariadil rôzne zabezpečovacie opatrenia týkajúce sa skládok, na ktorých boli predmetné odpady spracované, ako aj majetku patriaceho majiteľom týchto skládok, a v tej súvislosti vymenoval na obdobie šiestich mesiacov súdneho komisára povereného riadením uvedených skládok a miest zberu a vzniku odpadov.
- 16 Tribunale di Roma (Súd prvého stupňa Rím), ktorému boli predložené viaceré žiadosti o preskúmanie podané obvinenými, rozhodol tromi rôznymi uzneseniami o zrušení týchto opatrení.
- 17 Procuratore della Repubblica presso il Tribunale di Roma (prokurátor pri Súde prvého stupňa Rím, Taliansko) podal proti uvedeným uzneseniam tri odvolania na Corte suprema di Cassazione (Kasačný súd, Taliansko).
- 18 Podľa tohto súdu sa spory vo veciach samých týkajú určenia kritérií, ktoré treba uplatniť pri posúdení nebezpečných vlastností odpadov, ktorým možno prideliť zrkadlové kódy. V tejto súvislosti uvedený súd spresňuje, že určenie uvedených kritérií predstavuje otázku, ktorá bola predmetom záujmu vnútroštátnej judikatúry a právnej vedy počas desiatich posledných rokov a že boli prijaté dve odlišné riešenia spájané s výkladom, ktorý treba dať relevantným ustanoveniam vnútroštátneho práva, ako aj práva Únie.
- 19 Na jednej strane podľa takzvanej teórie „istoty“ alebo „predpokladanej nebezpečnosti“, ktorá sa inšpiruje zásadou predchádzania škodám, v prípade odpadov, ktorým možno prideliť zrkadlové kódy, je ich držiteľ povinný vyvrátiť domnienku nebezpečnosti týchto odpadov, takže je povinný vykonať analýzy na overenie neprítomnosti akejkoľvek nebezpečnej látky v predmetných odpadoch.
- 20 Na druhej strane podľa takzvanej teórie „pravdepodobnosti“, ktorá sa inšpiruje zásadou trvalo udržateľného rozvoja a opiera sa o talianske znenie časti prílohy, nazvanej „Posúdenie a klasifikácia“, bodu 2 rozhodnutia 2000/532, držiteľ odpadov, ktorým možno prideliť zrkadlové kódy, disponuje právomocou posúdenia, keď pristupuje k predbežnému určeniu nebezpečnej povahy predmetných odpadov prostredníctvom príslušných analýz. Držiteľ uvedených odpadov tak môže obmedziť svoje analýzy na látky, ktoré s vysokou mierou pravdepodobnosti môžu obsahovať produkty súvisiace s procesom vzniku predmetného odpadu.
- 21 Za týchto podmienok Corte suprema di cassazione (Kasačný súd) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky, ktoré sú formulované rovnako vo veciach C-487/17 až C-489/17:
- „1. Má sa príloha k rozhodnutiu [2000/532], ako aj [príloha III smernice 2008/98] vykladať, pokiaľ ide o klasifikáciu odpadov so zrkadlovými kódmi, v tom zmysle, že pôvodca odpadu je v prípade, že zloženie odpadu nie je známe, povinný vopred vykonať rozlíšenie a v akých prípadných limitoch je povinný vykonať ho?
 2. Má sa vyhľadávanie nebezpečných látok uskutočňovať na základe jednotnej, vopred stanovenej metodiky?

3. Má byť základom vyhľadávania nebezpečných látok presné a reprezentatívne preskúmanie zohľadňujúce zloženie odpadu, ak je už známe alebo ak sa identifikovalo vo fáze rozlíšenia, alebo naopak vyhľadávanie nebezpečných látok možno vykonať podľa kritérií pravdepodobnosti, pričom sa zohľadnia látky, ktoré by daný odpad mohol dôvodne obsahovať?
 4. Má sa v prípade pochybnosti alebo nemožnosti s určitosťou konštatovať prítomnosť alebo neprítomnosť nebezpečných látok v odpade tento odpad v každom prípade v súlade so zásadou predchádzania škodám klasifikovať a nakladať s ním ako s nebezpečným odpadom?'
22. Rozhodnutím predsedu Súdneho dvora zo 7. septembra 2017 boli veci C-487/17 až C-489/17 spojené na spoločné konanie na účely písomnej a ústnej časti konania, ako aj rozsudku.

O prejudiciálnych otázkach

O prípustnosti žaloby

23. Pán Rando, spoločnosť Vetreco a Procuratore generale della Repubblica presso la Corte suprema di cassazione (generálny prokurátor pri Najvyššom kasačnom súde, Taliansko), zastávajú názor, že návrhy na začatie prejudiciálneho konania sú neprípustné, a preto ich treba zamietnuť.
24. Podľa názoru, ktorý zastáva pán Rando, prejudiciálne otázky nie sú relevantné, pretože sú založené na uplatnení zákona č. 116/2014. Tento zákon predstavuje „technický predpis“, ktorý mal byť vopred oznámený Komisii. Keďže k tomuto oznámeniu nedošlo, uvedený zákon nemožno uplatňovať na jednotlivcov.
25. Vetreco uvádza, že prejudiciálne otázky nie sú nevyhnutné pre rozhodnutie vo veciach samých, keďže talianska judikatúra definovala kritériá, podľa ktorých treba zaradiť odpady, ktoré môžu patriť pod zrkadlové kódy. Vnútroštátny súd sa teda musí obmedziť na posúdenie skutkového stavu a uplatniť judikatúru bez toho, aby bolo potrebné klásť otázky Súdnemu dvoru.
26. Generálny prokurátor pri Kasačnom súde ako prvé uvádza, že položené otázky presne neidentifikujú ustanovenia práva Únie, ktorých výklad sa požaduje, pretože iba prvé z nich obsahuje všeobecný odkaz na rozhodnutie 2000/532 a na smernicu 2008/98. Ďalej tieto otázky tiež nezodpovedajú kritériám samostatnosti, pretože samy osebe nie sú zrozumiteľné. Nakoniec návrhy na začatie prejudiciálneho konania neobsahujú žiadne vysvetlenie týkajúce sa údajne nezákonnej klasifikácie vykonanej v rokoch 2013 až 2015 a vnútroštátny súd nevysvetlil logickú a argumentačnú spojitosť medzi na jednej strane jedinou výkladovou pochybnosťou uvedenou v odôvodnení týchto návrhov, ktorá sa týka pojmov „vhodné“ a „príslušné“, uvedených v bode 2 časti prílohy rozhodnutia 2000/532, nazvanej „Posúdenie a klasifikácia“, a na druhej strane prejudiciálnymi otázkami, ktoré sa týkajú prvkov, ktorých sa nedotkli tieto dôvody.
27. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry je konanie upravené v článku 267 ZFEÚ nástrojom spolupráce medzi Súdny dvorom a vnútroštátnymi súdmi. Z toho vyplýva, že prislúcha výlučne vnútroštátnym súdom, ktoré vec prejednávajú a ktoré musia prevziať zodpovednosť za rozhodnutie sporu, aby s prihliadnutím na osobitosti konkrétneho prípadu posúdili potrebu prejudiciálneho rozhodnutia na vydanie svojho rozhodnutia, ako aj relevantnosť otázok položených Súdnemu dvoru (pozri najmä rozsudky zo 17. júla 1997, Leur-Bloem, C-28/95, EU:C:1997:369, bod 24, ako aj zo 7. júla 2011, Agafitei a i., C-310/10, EU:C:2011:467, bod 25).
28. V dôsledku toho, pokiaľ sa otázky položené vnútroštátnymi súdmi týkajú výkladu ustanovenia práva Únie, Súdny dvor je v zásade povinný rozhodnúť (pozri najmä rozsudky zo 17. júla 1997, Leur-Bloem, C-28/95, EU:C:1997:369, bod 25, ako aj zo 7. júla 2011, Agafitei a i., C-310/10, EU:C:2011:467, bod 26).

- 29 Odmietnuť rozhodnúť o prejudiciálnej otázke, ktorú položil vnútroštátny súd, však možno vtedy, ak je zjavné, že požadovaný výklad práva Únie nemá nijaký vzťah k existencii alebo predmetu sporu vo veci samej, ak ide o problém hypotetickej povahy, alebo tiež vtedy, ak Súdny dvor nemá k dispozícii skutkové a právne podklady nevyhnutné na užitočné zodpovedanie otázok, ktoré sú mu položené (pozri najmä rozsudky z 11. júla 2006, Chacón Navas, C-13/05, EU:C:2006:456, bod 33; zo 7. júla 2011, Agafiței a i., C-310/10, EU:C:2011:467, bod 27, ako aj z 2. marca 2017, Pérez Retamero, C-438/16, EU:C:2017:158, bod 22).
- 30 V prejednávanej veci treba na úvod konštatovať, že hoci je pravda, že opis skutkového a právneho rámca v návrhoch na začatie prejudiciálneho konania je stručný, nič to nemení na tom, že tento opis zodpovedá požiadavkám článku 94 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, a teda umožňuje Súdnemu dvoru pochopiť skutkové okolnosti, ako aj právny rámec, v ktorých vznikli spory vo veciach samých.
- 31 V nadväznosti na to treba dodať, že ako vyplýva z bodov 18 až 20 tohto rozsudku, vnútroštátny súd vysvetlil dôvody, ktoré ho viedli k tomu, že žiadal o výklad ustanovení práva Únie, ktoré sú predmetom prejudiciálnych otázok.
- 32 Nakoniec treba pripomenúť, že podľa článku 10 smernice Európskeho parlamentu a Rady, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov, ako aj pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 204, 1998, s. 37; Mim. vyd. 13/020, s. 337), zmenenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 98/48/ES z 20. júla 1998 (Ú. v. ES L 217, 1998, s. 18; Mim. vyd. 13/021, s. 8), členské štáty nepodliehajú povinnosti oznámiť Komisii návrh technického predpisu ani povinnosti ju informovať, keď si plnia svoje povinnosti vyplývajúce zo smerníc Únie.
- 33 V danom prípade je nesporné, že prijatím ustanovení zákona č. 116/2014 si Talianska republika splnila povinnosti vyplývajúce zo smerníc v oblasti klasifikácie odpadu, najmä smernice 2008/98. Preto za predpokladu, že by zákon č. 116/2014 patrilo do pôsobnosti smernice 98/34, neoznámenie týchto ustanovení týmto členským štátom nepredstavuje podstatnú procesnú vadu, ktorá by mohla mať za dôsledok neuplatniteľnosť technických predpisov na jednotlivcov. Toto neoznámenie nemá vplyv na možnosť ich uplatňovania voči jednotlivcom, a teda ako také nemá žiadny vplyv na prípustnosť prejudiciálnych otázok.
- 34 Vzhľadom na tieto úvahy treba konštatovať, že návrhy na začatie prejudiciálneho konania obsahujú skutkové a právne okolnosti, ktoré Súdnemu dvoru umožňujú poskytnúť vnútroštátnemu súdu užitočnú odpoveď.
- 35 Návrhy na začatie prejudiciálneho konania sú preto prípustné.

O veci samej

O prvej až tretej otázke

- 36 Svojou prvou až treťou otázkou, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má príloha III smernice 2008/98, ako aj príloha rozhodnutia 2000/532 vykladať v tom zmysle, že držiteľ odpadu, ktorý môže byť zaradený pod zrkadlové kódy, ale ktorého zloženie nie je hneď známe, musí na účel tohto zaradenia určiť uvedené zloženie a preskúmať, či predmetný odpad obsahuje jednu alebo viac nebezpečných látok s cieľom zistiť, či tento odpad má nebezpečné vlastnosti, a ak áno, s akou mierou určitosti a podľa akých metód.

- 37 Na úvod treba spresniť, že vnútroštátny súd, vychádzajúc z predpokladu, že odpady, ktorých sa týkajú spory vo veciach samých, ktoré pochádzajú z mechanického spracovania komunálneho odpadu, môžu patriť pod zrkadlové kódy, jasne vymedzuje predmet svojich prejudiciálnych otázok, takže Súdny dvor na rozdiel od toho, čo uvádzali niektorí účastníci konania vo veci samej, sa nemusí vysloviť k tomu, či kvalifikácia vykonaná vnútroštátnym súdom je správna alebo nie.
- 38 Podľa znenia článku 3 bodu 2 smernice 2008/98 nebezpečný odpad je „odpad, ktorý má jednu alebo viac nebezpečných vlastností uvedených v prílohe III“ tejto smernice. Je potrebné poznamenať, ako to uviedol generálny advokát v bode 33 svojich návrhov, že táto smernica podriaďuje nakladanie s nebezpečnými odpadmi osobitným požiadavkám týkajúcim sa ich sledovania, označovania a balenia, zákazu ich zmiešavania s inými nebezpečnými odpadmi alebo inými odpadmi, látkami alebo materiálmi, ako aj skutočnosťou, že nebezpečné odpady sa môžu spracovávať iba v osobitne určených zariadeniach, ktoré získali osobitné povolenie.
- 39 Ako vyplýva z článku 7 ods. 1 smernice 2008/98, na účely zistenia, či odpad patrí na zoznam odpadov stanovený rozhodnutím 2000/532, ktorý je záväzný, čo sa týka určenia odpadov, ktoré treba považovať za nebezpečné odpady, treba zohľadniť „pôvod a zloženie odpadu a v potrebných prípadoch i limitné hodnoty koncentrácie nebezpečných látok“, keďže tieto umožňujú overiť, či odpad má jednu alebo viac nebezpečných vlastností uvedených v prílohe III tejto smernice.
- 40 Preto ak zloženie odpadu, ktorému možno prideliť zrkadlové kódy, nie je hneď známe, držiteľovi tohto odpadu ako osobe zodpovednej za nakladanie s ním prislúcha zozbierať informácie, ktoré by mu umožnili získať dostatočné znalosti o uvedenom zložení a tak prideliť uvedenému odpadu vhodný kód.
- 41 Bez získania týchto informácií držiteľ takého odpadu si nesplní svoje povinnosti osoby zodpovednej za nakladanie s ním, ak sa následne ukáže, že tento odpad bol spracovaný ako odpad, ktorý nie je nebezpečný, hoci má jednu alebo viac nebezpečných vlastností uvedených v prílohe III smernice 2008/98.
- 42 Je dôležité poznamenať, že ako uviedol generálny advokát v bode 52 svojich návrhov, existujú rôzne metódy na získanie potrebných informácií týkajúcich sa zloženia odpadov, čím sa umožní identifikovať prípadnú prítomnosť nebezpečných látok, ako aj jednu alebo viac nebezpečných vlastností uvedených v prílohe III smernice 2008/98.
- 43 Okrem metód uvedených v časti uvedenej prílohy, nazvanej „Skúšobné metódy“, držiteľ odpadov sa môže najmä opierať o:
- informácie o výrobnom procese, resp. chemickom procese, pri ktorom vznikol odpad, jeho vstupných látkach a medziproduktoch, vrátane odborných posudkov,
 - informácie od pôvodného výrobcu látky alebo veci ešte predtým, ako sa stala odpadom, najmä kartu bezpečnostných údajov, etikety výrobku alebo prehľade o výrobku,
 - databázy o analýzach odpadov dostupné v členských štátoch a
 - odber vzoriek a chemickú analýzu odpadu.
- 44 Pokiaľ ide o odber vzoriek a chemickú analýzu, treba spresniť, ako to uviedol generálny advokát v bode 69 svojich návrhov, že tieto metódy musia ponúkať záruky efektivity a reprezentatívnosti.
- 45 Treba poznamenať, že chemická analýza odpadu musí nepochybne jeho držiteľovi umožniť získať dostatočné znalosti o zložení tohto odpadu na účely overenia, či uvedený odpad nemá jednu alebo viac nebezpečných vlastností uvedených v prílohe III smernice 2008/98. Žiadne ustanovenie

predmetnej právnej úpravy Únie však nemožno vykladať v tom zmysle, že cieľ tejto analýzy spočíva v overení neprítomnosti akejkoľvek nebezpečnej látky v tomto odpade tak, že držiteľ odpadu by bol povinný vyvrátiť domnienku nebezpečnosti tohto odpadu.

- 46 Treba totiž pripomenúť, že na jednej strane, pokiaľ ide o povinnosti vyplývajúce z článku 4 smernice 2008/98, z odseku 2 tohto článku jasne vyplýva, že členské štáty musia pri uplatňovaní hierarchie odpadového hospodárstva stanovenej touto smernicou, prijať primerané opatrenia na podporu možností, ktoré poskytujú najlepší celkový environmentálny výsledok (rozsudok z 15. októbra 2014, Komisia/Taliansko, C-323/13, neuvverejnený, EU:C:2014:2290, bod 36). Popri tom uvedený článok stanovuje, že členské štáty zohľadňujú technickú uskutočniteľnosť a ekonomickú životaschopnosť, takže ustanovenia uvedenej smernice nemožno vykladať v tom zmysle, že držiteľovi odpadu ukladajú v oblasti odpadového hospodárstva neprimerané povinnosti tak z technického, ako aj ekonomického hľadiska. Na druhej strane v súlade s časťou prílohy, nazvanou „Posúdenie a klasifikácia“, bodom 2 prvou zarážkou rozhodnutia 2000/532 klasifikácia odpadu, ktorý môže patriť pod zrkadlové kódy ako „nebezpečný odpad“, je vhodná, len ak tento odpad obsahuje nebezpečné látky, ktoré mu udeľujú jednu alebo viacero nebezpečných vlastností vymenovaných v prílohe III smernice 2008/98. Z toho vyplýva, že hoci držiteľ odpadu nie je povinný overiť neprítomnosť akejkoľvek škodlivej látky v predmetnom odpade, má napriek tomu povinnosť zisťovať tie látky, ktoré sa tam môžu odôvodnene nachádzať, a preto nemá v tejto súvislosti žiadnu právomoc voľnej úvahy.
- 47 Tento výklad, ako to uviedli účastníci konania vo veciach samých na pojednávaní, teraz podporuje oznámenie Komisie z 9. apríla 2018 o technickom usmernení o klasifikácii odpadu (Ú. v. EÚ C 124, 2018, s. 1). Keďže však toto oznámenie časovo nasleduje po vzniku skutkového stavu vo veciach samých, Súdny dvor s prihliadnutím na trestnoprávnu povahu týchto konaní zastáva názor, že nie je potrebné prihliadať na toto oznámenie v rámci jeho odpovedí na prejudiciálne otázky.
- 48 Tento výklad je okrem toho tiež v súlade so zásadou predchádzania škodám, ktorá je základom politiky ochrany vedenej Úniou v oblasti životného prostredia, keďže z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že ochranné opatrenie, ako je zaradenie odpadu ako nebezpečného, je potrebné len vtedy, ak po čo najúplnejšom vyhodnotení rizík, pri zohľadnení osobitných okolností predmetného prípadu, existujú objektívne prvky, ktoré ukazujú, že také zaradenie je nevyhnutné (pozri analogicky rozsudky zo 7. septembra 2004, Waddenvereniging a Vogelbeschermingsvereniging, C-127/02, EU:C:2004:482, bod 44, ako aj z 13. septembra 2017, Fidenato a i., C-111/16, EU:C:2017:676, bod 51).
- 49 Pokiaľ držiteľ odpadu zhromaždil informácie o zložení tohto odpadu, prislúcha mu v situáciách, ako sú tie vo veciach samých, pristúpiť k hodnoteniu nebezpečných vlastností uvedeného odpadu v súlade s časťou prílohy, nazvanou „Posúdenie a klasifikácia“, bodom 1 rozhodnutia 2000/532 s cieľom umožniť jeho zaradenie buď na základe výpočtu koncentrácie nebezpečných látok prítomných v tomto odpade a v závislosti od medzných hodnôt uvedených pre každú látku v prílohe III smernice 2008/98, alebo na základe testu, prípadne na základe oboch týchto metód. V poslednom uvedenom prípade ten istý bod 1 stanovuje, že „majú prednosť výsledky testu“.
- 50 Pokiaľ ide o výpočet nebezpečnej vlastnosti odpadu, z časti prílohy, nazvanej „Posúdenie a klasifikácia“, bodu 2 druhej zarážky rozhodnutia 2000/532 vyplýva, že koncentrácia nebezpečných látok, ktoré tento odpad obsahuje a ktoré mu môžu udeľovať nebezpečné vlastnosti, sa musí vypočítať podľa prílohy III smernice 2008/98. Pokiaľ ide o nebezpečné vlastnosti HP 4 až HP 14, táto príloha obsahuje presné pokyny týkajúce sa určenia predmetných koncentrácií a v osobitných tabuľkách pre rôzne nebezpečné vlastnosti stanovuje limitné hodnoty koncentrácie, od ktorých alebo nad ktorými predmetný odpad musí byť klasifikovaný ako nebezpečný.

- 51 Pokiaľ ide o testovanie, treba po prvé poznamenať, že posúdenie nebezpečných vlastností HP 1 až HP 3 sa ako vyplýva z prílohy III smernice 2008/98, musí vykonať na základe tejto metódy, ak je to „vhodné a primerané“. Z toho vyplýva, že ak posúdenie nebezpečnosti odpadu možno vykonať na základe už získaných informácií, z dôvodu čoho vykonanie testovania už nebude ani vhodné, ani primerané, držiteľ tohto odpadu môže prikróčiť ku klasifikácii tohto odpadu bez testovania.
- 52 Po druhé je dôležité konštatovať, že hoci je pravda, ako to uviedol generálny advokát v bode 64 svojich návrhov, že normotvorca Únie v tomto štádiu neharmonizoval analytické a testovacie metódy, skutočnosťou zostáva, že tak príloha III smernice 2008/98, ako aj rozhodnutie 2000/532 v tejto súvislosti odkazujú na jednej strane na nariadenie č. 440/2008 a na príslušné dokumenty CEN, ako aj na druhej strane na medzinárodne uznávané testovacie metódy a usmernenia.
- 53 Z časti, nazvanej „Skúšobné metódy“, prílohy III smernice 2008/98 však vyplýva, že tento odkaz nevyklučuje, aby testovacie metódy vyvinuté na vnútroštátnej úrovni mohli byť tiež zohľadnené pod podmienkou, že sú tiež uznané na medzinárodnej úrovni.
- 54 Vzhľadom na tieto úvahy je na prvú až tretiu otázku potrebné odpovedať tak, že príloha III smernice 2008/98, ako aj príloha rozhodnutia 2000/532 sa majú vykladať v tom zmysle, že držiteľ odpadu, ktorý môže byť zaradený pod zrkadlové kódy, ale ktorého zloženie nie je hneď známe, musí na účel tohto zaradenia určiť uvedené zloženie a zistiť nebezpečné látky, ktoré sa v ňom môžu odôvodnene nachádzať, aby tak určil, či tento odpad má nebezpečné vlastnosti, a na tento účel môže použiť odbery vzoriek, chemické analýzy a testovania podľa nariadenia č. 440/2008, alebo iné odbery vzoriek, chemické analýzy a testovania uznávané na medzinárodnej úrovni.

O štvrtej otázke

- 55 Svojou štvrtou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa zásada predchádzania škodám má vykladať v tom zmysle, že v prípade pochybností týkajúcich sa nebezpečných vlastností odpadu, ktorý možno zaradiť pod zrkadlové kódy, alebo v prípade nemožnosti určiť s istotou neprítomnosť nebezpečných látok v tomto odpade, sa má tento odpad pri uplatnení tejto zásady zaradiť ako nebezpečný odpad.
- 56 S cieľom odpovedať na túto otázku treba na úvod pripomenúť, že zásada predchádzania škodám predstavuje podľa článku 191 ods. 2 ZFEÚ jeden zo základných prvkov politiky Únie v oblasti životného prostredia.
- 57 V nadväznosti na to treba poznamenať, že z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že správne uplatnenie zásady predchádzania škôd na prvom mieste predpokladá identifikáciu možných negatívnych následkov dotknutých odpadov na životné prostredie a na druhom mieste celkové vyhodnotenie rizika pre životné prostredie založené na najdôveryhodnejších dostupných vedeckých údajoch a najnovších výsledkoch medzinárodného výskumu (pozri v tomto zmysle rozsudky z 9. septembra 2003, Monsanto Agricoltura Italiana a i., C-236/01, EU:C:2003:431, bod 113; z 28. januára 2010, Komisia/Francúzsko, C-333/08, EU:C:2010:44, bod 92, ako aj z 19. januára 2017, Queisser Pharma, C-282/15, EU:C:2017:26, bod 56).
- 58 Súdny dvor z toho vyvodil, že ak sa teda ukáže, že je nemožné s istotou určiť existenciu alebo rozsah uvádzaného rizika z dôvodu nedostatočných, nepresvedčivých alebo nepresných výsledkov vykonaných štúdií, ale pravdepodobnosť skutočného poškodenia životného prostredia pretrváva za predpokladu, že by sa riziko zmenilo na skutočnosť, zásada predchádzania škodám odôvodňuje prijatie obmedzujúcich opatrení pod podmienkou, že budú nediskriminačné a objektívne (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. januára 2017, Queisser Pharma, C-282/15, EU:C:2017:26, bod 57, ako aj citovanú judikatúru).

- 59 Treba ešte konštatovať, že podľa článku 4 ods. 2 tretieho pododseku smernice 2008/98, členské štáty zohľadnia nielen všeobecné zásady ochrany životného prostredia, ako sú zásada obozretnosti a zásada trvalej udržateľnosti, ale tiež technickú uskutočniteľnosť a ekonomickú životaschopnosť, ochranu zdrojov, ako aj celkové vplyvy na životné prostredie a zdravie ľudí a hospodárske a sociálne vplyvy. Z toho vyplýva, že normotvorca Únie v špecifickej oblasti nakladania s odpadmi zamýšľal vyvážiť na jednej strane zásadu predchádzania škodám, ako aj na druhej strane technickú uskutočniteľnosť a ekonomickú životaschopnosť, tak aby držiteľia odpadov neboli povinní overovať neprítomnosť akejkoľvek nebezpečnej látky v predmetnom odpade, ale aby sa mohli obmedziť na zisťovanie látok, ktoré sa môžu odôvodnene nachádzať v tomto odpade, a vyhodnotiť jej nebezpečné vlastnosti na základe výpočtov alebo prostredníctvom testov týkajúcich sa týchto látok.
- 60 Z toho vyplýva, že ochranné opatrenie, ako je zatriedenie odpadu, ktorý možno zatriediť pod zrkadlové kódy ako nebezpečný odpad, je namieste, ak po čo najúplnejšom vyhodnotení rizík, pri zohľadnení osobitných okolností predmetného prípadu, držiteľ tohto odpadu nemôže prakticky určiť prítomnosť nebezpečných látok alebo vyhodnotiť nebezpečné vlastnosti, ktoré má uvedený odpad (pozri analogicky rozsudky zo 7. septembra 2004, Waddenvereniging a Vogelbeschermingsvereniging, C-127/02, EU:C:2004:482, bod 44, ako aj z 13. septembra 2017, Fidenato a i., C-111/16, EU:C:2017:676, bod 51).
- 61 Ako to uviedla Komisia vo svojich pripomienkach, takáto praktická nemožnosť nemôže vyplývať z konania samotného držiteľa odpadu.
- 62 Vzhľadom na tieto úvahy treba na štvrtú otázku odpovedať, že zásada predchádzania škodám sa má vykladať v tom zmysle, že ak po čo najúplnejšom vyhodnotení rizík, pri zohľadnení osobitných okolností predmetného prípadu, držiteľ odpadu, ktorý možno zaradiť pod zrkadlové kódy, nemôže prakticky určiť prítomnosť nebezpečných látok alebo vyhodnotiť nebezpečné vlastnosti, ktoré má uvedený odpad, tento odpad sa má zaradiť ako nebezpečný odpad.

O trovách

- 63 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (desiata komora) rozhodol takto:

- Príloha III smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES z 19. novembra 2008 o odpade a o zrušení určitých smerníc, zmenenej nariadením Komisie (EÚ) č. 1357/2014 z 18. decembra 2014, ako aj príloha rozhodnutia Komisie 2000/532/ES z 3. mája 2000 nahradzujúceho rozhodnutie 94/3/ES, ktorým sa vydáva zoznam odpadov podľa článku 1 písm. a) smernice Rady 75/442/EHS o odpadoch, a rozhodnutie Rady 94/904/ES, ktorým sa vydáva zoznam nebezpečných odpadov podľa článku 1 ods. 4 smernice Rady 91/689/EHS o nebezpečných odpadoch, zmenené rozhodnutím Komisie 2014/955/EÚ z 18. decembra 2014, sa majú vykladať v tom zmysle, že držiteľ odpadu, ktorý môže byť zaradený pod kódy zodpovedajúce nebezpečnému odpadu alebo pod kódy zodpovedajúce odpadu, ktorý nie je nebezpečný, ale ktorého zloženie nie je hneď známe, musí na účel tohto zaradenia určiť uvedené zloženie a zistiť nebezpečné látky, ktoré sa v ňom môžu odôvodnene nachádzať, aby tak určil, či tento odpad má nebezpečné vlastnosti, a na tento účel môže použiť odbery vzoriek, chemické analýzy a testovania podľa nariadenia Komisie (ES) č. 440/2008 z 30. mája 2008, ktorým sa ustanovujú testovacie metódy podľa nariadenia Európskeho parlamentu**

a Rady (ES) č. 1907/2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemických látok (REACH), alebo iné odbery vzoriek, chemické analýzy a testovania uznávané na medzinárodnej úrovni.

2. Zásada predchádzania škodám sa má vykladať v tom zmysle, že ak po čo najúplnejšom vyhodnotení rizík pri zohľadnení osobitných okolností predmetného prípadu držiteľ odpadu, ktorý možno zaradiť pod kódy zodpovedajúce nebezpečnému odpadu alebo pod kódy zodpovedajúce odpadu, ktorý nie je nebezpečný, nemôže prakticky určiť prítomnosť nebezpečných látok alebo vyhodnotiť nebezpečné vlastnosti, ktoré má uvedený odpad, tento odpad sa má zaradiť ako nebezpečný odpad.

Podpisy